

YAZIN SAL

Sürprüz :) Herkese merhabaaa! Biz SAL ailesi olarak artık bu tek yaprakta buluşacağız. Derdimizi, fikrimizi, bilgimizi, umudumuzu paylaşacağız. Bu ilk sayımız, çok heyecanlı ve acemiyiz, geliştireceğiz ama bu amatör ruh, bizim ayırt edici özelliğimiz olacak. Adımız bu yüzden 'YAZINSAL'. Yazın sözcüğü edebiyat demek ama edebiyat parçalamayacağız, edebiyatımsı bir laf salatası yapacağız. Bu deneme sayısında sonra adımızda da söylediğimiz gibi siz de YAZIN ve çoğalalım. Haydi bakalım, hayallerinizin sınırlarını görelim :)

SİNCAN ANADOLU TİSESİ - 26 Aralık 2022

BOCALA-MA

İnsan kendi kafası içerisindeki düşünceler ile kendisini yormamalı. Bazen bu kişinin elinde olamayabiliyor. İstemsizce "Acaba bu böyle olur mu?", "Acaba bu ileride şöyle olur mu?", "Acaba bu ileride bana bunu yapar mı?", "Acaba ileride bana kötülüğü dokunur mu?", "Acaba benim ona olan güvenimi kırar mı?" gibi daha buraya yazmadığım bir sürü düşünce var ve bu düşüncelerin içinden çıkmak, bu düşüncelerle baş etmek hiç de kolay değil. Bu yüzden insan psikolojik olarak çok yoruluyor. Bunun etkisi de aynı zamanda büyük oluyor. Mesela karnın açtır ama yemek yiyemiyorsundur, yarına bir ödevin, bir projen vardır ama aklındaki düşüncelerden dolayı bir şey yapamıyorsundur, ders çalışman gerekiyordur, önemli bir sınavın vardır ama aklındaki düşünceler canını sıktığı için ders çalışmıyorsundur ya da herkese karşı agresif oluyorsundur ya da içe kapanık bir insan oluyorsundur. Saydığım örnekler ne kadar da kötü şeyler değil mi? Hayatınızı etkileyen, enerjinizi alan yüzünüzdeki gülümsemenin yerine aklınızdaki düşüncelerin üzüntüsünün geçmesi ne kadar da kötü şeyler değil mi? Bunun olmasına izin vermemek gerekiyor, düşüncelerin esiri olmamak gerekiyor. Peki bu durumda ne yapmak gerekiyor? size vereceğim cevap zamana bırakmak gerektiğidir. Akıldaki düşüncelerin cevabını sen düşündükçe aklına taktıkça alamayacaksın ama zamanla yanıt alacaksın zaman sana yanıt verecek. Bir şeyleri zamana bırakmak biraz daha insanı rahatlatan bir şey. Zaman kavramı daha da harika bir şey çünkü bir derdin varsa zaman sana zamanla unutturuyor, canın herhangi bir şeyde yandıysa acısını alıyor, seni her şeye aslında alıştırıyor, hiçbir şeyi eskisi gibi bırakmıyor. Son olarak şunu da eklemek istiyorum ki her şey gelip geçici. :) - Ayşenur ATEŞ

Kitap Önerisi-Birbirine düşman olan iki kasaba...Asla bir araya gelmemesi gereken üç kız...Arkasında esrarengiz sırlar bırakan bir ölü...
Brian Freeman'in Kaleme Aldığı PARAMPARÇA

Kitap bir araya gelmemesi gereken üç kızın, haritada bile yeri olmayan, hayaletlerin bile terk ettiği küçük bir kasabada bir akşam bir araya gelmeleriyle başlıyor. Günün sabahında kızlardan biri hapiste, biri ölmüştür ve ölmeye önce açığa çıkarmak istediği sırlar vardır. Bu kitabın en beğendiğim yönü bir olayı çözmeye çalışırken arka planda başka olayların çözülmesiydi. Sürükleyici ve şaşırtıcı bir kitap olduğu için merakla arka sayfaya geçmek isteyeceksiniz. Aşkın, dostluğun, cinayetlerin ve sırların olduğu bu kitap şaşırtıcı sonuyla polisiye-gerilim türünün hakkını veriyor. Elinizden bırakamayacağınız ve tekrar tekrar okumak isteyeceğiniz harika bir kitap. - Merve KARAKAŞ

SAL'la Bir Gezi

Uzun zamandır beklediğimiz Jandarma Müzesi gezisi nihayet gerçekleşiyordu. Hepimiz sabırsız ve heyecanlıydık. Bir önceki Dünya Kültür Festivali gezimiz çok güzel geçmişti. Bir festivale değil de müzeye gittiğimizi biliyorduk ama Jandarma kelimesi bile bizi heyecanlandırmaya yetmişti. Sabah okulda toplanarak servislerimizle yola koyulduk. Uzun ama eğlenceli bir yolculuk sonrası Jandarma Okullar Komutanlığının Beytepe'deki kampüsüne ulaştık. Burası resmen kocaman bir kampüstü. Bize eşlik etmesi için ve yol göstermesi için bir askerî araç verdiler. Müzede bizi rehberimiz karşıladı. Hem çok eğlenceli hem de çok bilgilendirici şekilde bize müzeyi tanıttı. Gerek uniformalarla gerek eski teknoloji silahlarla büyülendik. Güzel ve eğlenceli müze gezisinden sonra biraz da gerçeklere dönme vakti gelmişti ve Jandarma Şehitler Anıtına gittik. Şehitlerimiz için hazırlanan kısa filmleri izleyip hep birlikte ağladık. Kalbimiz buruk ama hırsımız büyük bir şekilde okula döndük, hiç unutmayacağımız anılarla...
Havin Rana ALTUN

En Uzun Gece

Ne zamandır en uzun gece?

21 Aralık mıdır?

Yoksa hafızamızdan silinmeyen o gece mi?

Saatlerce bir noktaya baktığımız, tavanı izlediğimiz, yatağın içinde dönüp durduğumuz gece... Çok beklediğimiz o haberi aldığımız gece. Ertesi gün için heyecandan çatladığımız, kafamızdaki o film şeridini tekrar tekrar izlediğimiz gece. Korku, heyecan ve endişenin birbirine karıştığı sonsuza gecesini mesela, belki de iş başvurunun kabul olduğu, atandığın o gece. Anne baba olduğunun haberini aldığın veya sevdiğini kaybetme korkusuyla saatlerce dikildiğin hastane kapısındaki o gece. İlk kez aşık olduğun zamanki, gözlerinin önünden gitmeyen o şehrenin her detayını ezberlediğin gece ve o şehrenin hafızadan silinmesini beklediğin diğer tüm geceler...

Aydınlığın sökülüp alındığı, her birimizin içinin gökyüzüne yansıdığı, boğazımızın düğümlendiği, içimize oturan o ağrı ile nefes almakta zorlandığımız, kimseden yardım istemediğimiz, herkesin kendi ekseninde döndüğü, en ünlü şairlerin yazmadığı, en ünlü ressamların kağıda dökmediği, zamanın adeta donduğu ve bütün renklerin solduğu o gece işte 'en uzun gece'dir.

Herkesin unutamadığı, aklında yer etmiş, bir türlü geçmeyen bir gece vardır. Aydınlığı bir daha göremeyeceğim, dediğiniz; katran siyahına dönmüş o geceler bile sona erer. Umudunuzu asla kaybetmeyin.
Berke YILDIRIM

Seni düşünüyorum gözlerim kapalı

İçimi huzur kaplıyor ama ellerim bağlı

Gelmek istiyorum ama yolların kapalı

Hala ilk günkü gibi saf ve heyecanlı

Melike HAMARAT

Dünya

Bu içinde yaşadığımız dünya tıpkı bir okyanus gibi. Biz insanlar ise bu okyanusta yüzen birer yüzücü gibiyiz. Bu dalgalı okyanusta yüzmeyi iyi bilen yüzücüler her ne kadar zorlansalar da karşı kıyıya geçebilirken yüzmeyi iyi bilmeyenler bir süre çırpınıp karşı kıyıya ulaşmadan okyanusun derinliğinde kaybolup giderler. - Nurefşan Rabia İNAN

Son Baharım

Şu suratıma toz düştü

Bacaklarıma taş düştü

Yürü yürü yol kalmadı

Bu sene de gelmedi baharım

Saçları kar oldu

Dertlerim dağ oldu

Bu gönül hiç oldu

Bu sene de gelmedi baharım

Dağlar kar oldu

Bu gönlüm yas doldu

Saçlarımla aklarla doldu

Bu sene de gelmedi baharım

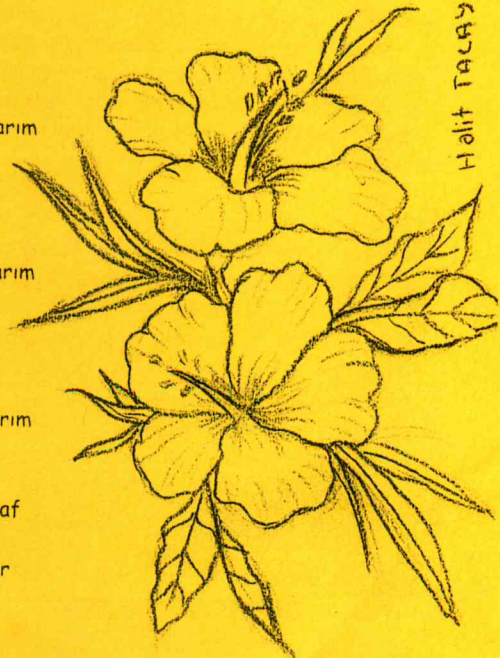
Bahar varsın gelmesin

Bundan sonra beyaz çarşaf

Ben mazi olduktan sonra

Varsın gelmesin son bahar

Bekir BABAYİĞİT

Şaşırdık mı Şaşırdık!

Kütüphanemizde çok ve neredeye her çeşitte kitap var evet ama bazıları ciddi anlamda şaşırtıcı. Vakıflar Genel Müdürlüğü Yayınlarından çıkan 'Tarihte İlginç Vakıflar' kitabı bunlardan biri. Bir vakıf ne kadar ilginç olabilir diyerek kitabı karıştırmaya başladım. Her yeni sayfada ağızım biraz daha açık kaldı. Elbette bu ilginç vakıfların detaylı anlatımı görsellerle ve esprili bir dille kitapta yer alıyor ama ben size sadece en ilginç bulduklarımın isimlerini ve kuruluş tarihlerini vereceğim. Kitapta toplam 120 ilginç vakfa yer verilmiş. Geri kalanını kütüphanede inceleyebilirsiniz. Benim seçtiklerim ise şöyle:

- Doktorların Güzel Huyulu Olmasını İsteyen Vakıf(1221)
 - Öğrencilere Piknik Yaptıran Vakıf(1716)
 - Güvercinhane Yaptıran Vakıf(1707)
 - Kitapları Tamir Eden Vakıf(1860)
 - Sıcakta Sebillere Kar Koyan Vakıf(1860)
 - Şehir Estetiğini Koruyan Vakıf(1903)
 - Yaz Günlerinde Soğuk Su Dağıtan Vakıf(1571)
 - Duvar Yazılarını Silen Vakıf(1470)
 - Kızlara Çeyiz Hazırlayan Vakıf(1845)
 - Boğaz'da Temiz Hava Aldıran Vakıf(1730)
- Aydanur NEFESLİOĞLU

Kamyon Değil Sosyal Medya Arkası Sözler

- Gönlünde yer yoksa güzelim, fark etmez ben ayakta da giderim.
 - Kalp dediğin atıyor zaten. Marifet ritmi değiştirmekte.
 - Ölüme gidelim dedin de mazot mu yok dedik.
 - Her şeyi bilmene gerek yok. Haddini bil yeter.
 - Otopsi istiyorum... Hayallerim kendi eceliyle ölmüş olamaz.
 - Ahlarla kaybettiğini keşkelerle arayacaksın!
 - Öyle bir sihirbazsın ki beni bile kaybettin gülüm.
 - İleride güzel günler göreceğiz demişlerdi. Daha ne kadar gideceğiz?
- Anonim

İki Yazar ama İnsan

Sabahattin Ali, bir diksiyon yanlışsı yakaladı mı düzeltmeden duramaz. "Bu yüzden Aliye Hanım bana fena içeriyor. Karı koca ağız tadiyla kavga edemiyoruz. Kavganın en can alacak yerinde tutup diksiyon yanlışlarını düzeltiyorum" diyerek arkadaşlarına yakınır.

Hüseyin Rahmi Gürpınar, anneanne, teyzeler, dadılardan oluşan kadınlarla dolu bir evde büyüdüğü için onlardan nakış işlemeyi, dantel örmeyi, yemek yapmayı, müziğe, estetiğe derin bir sevgi beslemeyi öğrenmiş. Muhtemeldir ki romanlarında kadınları, onların iç dünyalarını bu kadar iyi anlatması çocukluğunda büyüdüğü bu ortamın eseridir.

Hüseyin Rahmi'nin bir sürü eldiveni vardı. Sokağa, eldivensiz hiç çıkmazdı. Bunları, şık olmak düşüncesiyle değil, mikrop kapma korkusuyla giyerdi. Kapı kollarına mendilsiz dokunmazdı. Hiç kimseyle tokalaşmaz. Peçetesiz, kolonyasız evden çıkmazdı. Jestler yaparak konuşan, kibar bir İstanbul hanımefendisi gibi ellerini dizlerinin üzerinde kavuşturarak oturan ya da kısa kahkahalarla gülerken bitiştiirdiği parmaklarıyla dudaklarını kapatan, kravat, papyon gibi aksesuarlara düşkün, kırmızı renge tutkun Hüseyin Rahmi zaman zaman da kendinden beklenmeyecek kadar sert üslupla yazılmış makaleleriyle kendisini şakacı, nazik biri olarak hatırlayanları şaşırtmıştır.

Gülbahar TAŞÇI

Ajans

Adeta bir şampiyonluk ülkesi olan okulumuzda neler mi oldu?

- Kız Futbol Takımımız Ankara şampiyonu oldu. 😊
- 11M Bilgi Yarışması kazananı oldu. 😊
- Güvenli Geçiş Sistemimiz devreye girdi, çipli giriş kartlarımızla turnikeden geçerek giriş-çıkış yapmaya başladık. Yanlışlıkla kartsız çıkmayalım diye ailelerimize mesaj gidiyor. Artık kaybolmak yok 😊
- Tübitak'a iki tane müthiş proje gönderdik, videosu yutub'da. 😊
- İkinci dönem Diksiyon yarışması yapılacağını pardon yapılacağını biliyor muydunuz? Ayrıca değil diye okunmaz, diil diye okunur. 😊
- Topları bahçe dışına kaçırmayın. 😊

Bu fanzinin fikir annesi ve işçisi olarak emeği geçen tüm öğrencilerime teşekkür ediyorum ve bir dahaki sayıda ailenin her üyesini kalemiyle bekliyorum. Sevgiler 😊 Feray KOÇAK

Okuduklarımdan Çizdiklerim

Gerçekten çocuk musun? Totoco'yla bana dönüp, "Çocukların yatma saati geldi," dedi. Böyle söylerken yüzümüze bakıyor ama bu gece aramızda çocuk olmadığını biliyordu. Hepimiz büyüttük. Küçük küçük parçalarla, aynı üzüntüden payını alan büyük ve üzgün kişiler.

José Mauro de Vasconcelos-Şeker Portakalı

-İnsan yalnızca korkaklığı yüzünden ne fırsatlar kaçırıyor!
-Hayatı küçümsemeyin! Önünüzde daha upuzun bir hayat var...
Fyodor Dostoyevski-Suç ve Ceza

Ne güzel anımsarız geçmişi, kendi yalanımızla.
Metin Altıok-Kendinin Avcısı

-Bunalımlarımı belli etmek istemiyordum.» Sustular. Belki bu susuşla bir şeyler demek istiyordum; kim bilir?
-"Sen nasıl dayanıyorsun anlamıyorum." "Dayandığını kim söylüyor?"
Oğuz Atay-Tehlikeli Oyunlar

Neden "iyiliğin kökenini" incelemeyiz, araştırmazlar? Herkesin derdi "kötülük" ya da "iblisliğin kökeni."
Anthony Burgess-Otomatik Portakal

Onun yüreğini yakan derdi hiç kimse bilmeyecekti... Sezecek ama bilmeyecekti."
Yaşar Kemal-Ağrıdağı Efsanesi

Kullanamadıktan sonra göğsümüzü dolduran hisler ve kafamızda kımıldayan düşünceler neye yarardı?
Sabahattin Ali-İçimizdeki Şeytan

Merhamet, daha nazik iklimlere ait bir şeydi.
Jack London-Vahşetin Çağrısı

Kim gerçeği ararsa, yok edilme riskini de göze alıyordur demektir.
Voltaire-Cahil Filozof

-Kişi, zaman zaman, yaşamının anlamının 'hesabını çıkarmağa' giriştiğinde, anılarını boydan boya gözden geçirirken, dizi içinde 'ölüleri'yle karşılaşır:- Onlar, yaşamına katılmış ve bir noktada ölmüş kişiler— yakınları, dostları sevdikleri— (yaşı ilerledikçe, bol boll..) olabileceği gibi, yaşama kendisinin soktuğu; ya da, yaşamına katarak yaşatmağa çalıştığı; ama, sonradan, ölen; ölümünden de önemli bir anlamda kendisinin (de) sorumlu olduğu; bir anlamda, ölmelerine yol açtıkları, da olabilir.— yaşatabildikleri kadar, öldürdükleri de katılır, anlamına, yaşamının kişinin...
-Yaşamının anlamı, içinde hiç sözünü edemediklerinden gelir, bazen
Oruç Aruoba-Olmalı

Muhammed Sami ÖZCAN

Masal ve Pera'dan Sevgiler,

Halit TALAY